

Psychobiografia w badaniach jakościowych i ilościowych

Psychobiografie należą do najstarszych gałęzi psychologii, od długiego czasu stanowią też dyscyplinę pomocniczą dla psychologii osobowości i psychologii klinicznej. W przeszłości niejednokrotnie służyły jako cenne źródło danych dla nowych teorii psychologicznych. Po długoletniej dominacji badań z perspektywy psychoanalitycznej, nurt ten cieszy się obecnie coraz większym zainteresowaniem, m.in. na skutek postępującego redukcjonizmu w psychologii.

W referacie chcę przedstawić zmiany, jakim podlegają w ostatnich latach badania psychobiograficzne: ważniejsze osiągnięcia a także ograniczenia. Przedstawię propozycję łączenia analiz jakościowych w psychobiografii z analizami ilościowymi i wykorzystania psychologii języka. Odwołam się również do polskiej szkoły psychologicznej jako klasycznego przykładu możliwości i ograniczeń rozwoju psychobiografii.

Psychobiography in qualitative and quantitative research

Psychobiography is one of the oldest branches of psychology, and for a long time an „supplementary” discipline for personality psychology and clinical psychology. In the past they have often served as a valuable source of data for new psychological theories. After the domination of psychoanalytical perspective, this trend is becoming more and more popular, e.g. as a result of progressive reductionism in psychology.

The main goal of this presentation is to explain how psychobiographical research has changed in recent years (its achievements and limitations). I'll present a proposal to combine qualitative and quantitative analyzes with psycholinguistics in psychobiography. I will also refer to the Polish psychological school as a classic example of the possibilities and limitations in the development of psychobiography.